

Præstens sensommerbrev til Frederiksborg Valgmenighed august 2011

"Sorg er en varsom vej videre".

Sådan stod der tirsdag 26. juli på ét blandt tusinder af kort, der lå sammen med blomster og lys på en fontæne på bytorvet i Mo i Rana. Mængden af blomster, kort og lys voksede de følgende dage. I Mo savnedes en 14 årig pige efter terrorangrebet på Utøya. Mo kirke var åben hver aften kl. 20 – 22, organisten spillede, der var tændt lys og en kondolencebog var fremlagt. Sorg er en varsom vej videre.

Ordet "varsom" knytter associationen til Nordahl Griegs strofe 5 i sangen "Kringsatt af fiender", hvor det hedder:

"Vi vil ta' vare på skjønnheten, varmen –
som om vi bar et barn varsomt på armen !"

Varsomhed. En varsom vej videre. Atmosfæren i Norge var sandelig varsom i de sorgens uger, der fulgte. Der var for besøgende fra Danmark ikke andet at gøre end at tænde lys. Empatien bliver navnløs og kondolencen anonym. Varmen og varsomheden må bære os alle videre trods terrorens gru.

At ville finde mening i det meningsløse forbliver mig en uvarsom og umulig tanke i forhold til den koldsindige terrorhandling i Oslo og på Utøya. Tragediens totale meningsløshed, afmagten og fortvivlelsen må mødes med ånd. Al vor armodige debat om religion, værdi og etik er ikke nok.

Arnulf Øverlands illegalt udsendte sang fra april 1940 "Vi eide ikke sverd.." slutter således:

"Vi vet, at ånd er evig,
og liv vil alltid gro."

Giver det mening at spørge efter Gud ? Svaret udebliver; men vi skal varsomt gå videre som om vi bar et barn varsomt på armen, og derfor er der al mulig grund til at bede sådan:

"Fyld med ånd vort virke,
sign os i din kirke,
led i lys os frem !
Se ned til vor jammer,
gør vort hjertekammer
til et lysets hjem !
Løs os dog
af syndens åg,
lad os fri i Kristus findes,
til Guds hjerte bindes !"

(Den Danske Salmebog nr 312 "Sandheds tolk og taler" strofe 4 af den norske salmedigter og provst i Sande, Magnus B. Landstad (1802 – 1880)

På snarligt gensyn **Mie Lervad Thomsen**